

**PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA VÔ LƯỢNG THỌ
TRANG NGHIỆM THANH TỊNH BÌNH ĐẲNG GIÁC KINH**

Người giảng: Lão Pháp Sư Tịnh Không

Tập 91

Kinh văn: “**Pháp Tạng bạch ngôn: “Kỳ nghĩa hồng thâm, phi ngã cảnh giới. Duy nguyện Như Lai, ứng Chánh Biến Tri, quảng diễn chư Phật, vô lượng diệu sát, nhược ngã đắc văn, như thị đẳng pháp, tư duy tu tập, thế mãn sở nguyện”**”.

Phía trước chúng ta xem thấy Bồ Tát Pháp Tạng thỉnh pháp với lão sư, cũng chính là thỉnh giáo. Lão sư trả lời rất hay. Trước tiên từ trong thí dụ khích lệ Ngài, người chỉ cần chân tâm cầu đạo, có thể tinh tấn không giải đãi thì quyết định sẽ có thành tựu. Chỗ này cũng chính là nhà Phật thường nói: “*Phật thị môn trung, hữu cầu tất ứng*”. Bồ Tát Pháp Tạng phát ra nguyện quá hy hữu, chân thật là đáng được chúng ta tán thán tận đáy lòng. Ngài không chỉ mong cầu làm Phật, mà còn yêu cầu thành tựu của Ngài siêu vượt các chư Phật. Đại nguyện này đã được tán thán của lão sư. Lão sư dạy bảo Ngài, sự việc này Ngài phải chính mình quán sát lại là tu học pháp phương tiện gì Ngài mới có thể thành tựu, mới có thể mãn nguyện. Câu nói này chúng ta phải tường tận. Pháp Tạng ở trong hội của Thế Gian Tự Tại Vương thời gian rất dài, không phải thời gian ngắn, bình thường thân cận giáo huấn thì rất nhiều, hưởng hồ Ngài lại là người thượng căn lợi trí, cho nên đức Phật mới nói như vậy. “*Ông chính mình nghĩ xem dùng phương pháp gì*”, ý nghĩa chính là nói không cần ta phải dạy ông nữa, đây là bảo Ngài tự tu. Lại nói: “*Như sở tu hành, như tự đương tri*”, tu như thế nào ông cũng rõ ràng, ông cũng tường tận. Sau cùng lại nói: “*Thanh tịnh Phật quốc*”, nguyện vọng của Ngài “*như ưng tự nhiếp*”. Trả lời này của đức Phật gọi là trả lời bên lẽ. Trong đây có ba chữ “*tự*”, ý nghĩa rất là sâu, không hề khác với thiên cơ trong Thiên tông, là trực chỉ nhân tâm. Với cách trả lời này, thực tế mà nói, đối với Pháp Tạng thì được, Ngài hiểu được, Ngài thấu hiểu, thế nhưng người căn tánh trung hạ sau khi nghe rồi không được lợi ích. Pháp Tạng ở ngay chỗ này, cũng chính là Ngài đã nắm lấy được cơ hội giáo dục cho chúng ta hiện tại, Ngài vì tận hư không biến pháp giới tất cả chúng sanh hướng đến Thế Gian Tự Tại Vương Phật thỉnh pháp. Các vị thử nghĩ xem, nhân duyên này thù thắng cỡ nào! Cho nên, Ngài tuy là tường tận cũng giả như là chưa tường tận. Chỗ này cũng giống như diễn kịch vậy.

Pháp Tạng thành Phật chính là A Di Đà Phật Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Đại nguyện của A Di Đà Phật đích thực không như nhau. Đại nguyện của Ngài, nếu dùng lời nói hiện tại để nói, chính là cùng đồng một thể sinh mạng đa nguyên văn hóa, trong thuật ngữ Phật pháp nói “*năm thừa đều vào báo độ*”, chỗ này chính là đa nguyên văn hóa. Năm thừa là nhân thừa, thiên thừa, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, không phải một loại. Chúng tộc ở trong đây, trình độ căn tánh của chúng sanh muôn ngàn khác biệt, làm thế nào có thể dạy những chúng sanh này? Chỗ này cũng chính là thường nói trên đến Đẳng Giác Bồ Tát, dưới đến chúng sanh địa ngục, hữu tình chín pháp giới đồng vào cõi Thật Báo Trang Nghiêm của chư Phật Như Lai. Sự việc này đại khái tất cả chư Phật Như Lai không phải không làm được, Phật có năng lực làm được, thế nhưng các Ngài không nghĩ đến, chỉ có Phật A Di Đà nghĩ đến. Đương nhiên có cách nghĩ, có cách làm thì có thành tựu. Thành tựu này chính là Thế giới Tây Phương Cực Lạc của ngày nay, thế giới này đích thực là trong mười phương cõi Phật đều không có. Đương nhiên sự việc này không phải trí tuệ của chính Bồ Tát có thể hiểu ra được, cho nên Pháp Tạng ở chỗ này nói, đây cũng là trả lời Tự Tại Vương Như Lai.

“*Tư kỳ hoằng thâm*”, “*tư kỳ*” chính là phía trước nói là “*nhữ tự tư duy*”, “*nhữ tự đương tri*”, “*nhữ ưng tự nhiếp*”, ba cái tự này. Ý nghĩa này quá sâu quá rộng. Ba chữ “*tự*” này sẽ quay về chỗ nào? Quay về lại bản nguyện của A Di Đà Phật, Ngài siêu thắng cõi nước chư Phật đều ở ngay ba chữ “*tự*” này. Người xưa thường nói: “*Pháp Tạng là từ quả hướng đến nhân*”. Câu nói này hiện tại chúng ta gọi là thừa nguyện tái sanh, ý nghĩa chính là nói Pháp Tạng từ kiếp lâu xa đã thành Phật rồi, đây là thị hiện. Chúng ta tán đồng cách nói này. Thích Ca Mâu Ni Phật ba ngàn năm trước xuất hiện ở thế gian này của chúng ta, ở Ấn Độ xưa, Ngài cũng không phải là chân thật phàm phu tu hành thành Phật, mà cũng là thị hiện. Trên “*Kinh Phạm Võng*”, Thế Tôn Ngài tường tận nói với chúng ta, Ngài nói lần này đến biểu diễn là lần thứ tám ngàn. A Di Đà Phật thị hiện lần này ở Thế giới Cực Lạc, lần biểu diễn này rốt cuộc là lần thứ bao nhiêu? Phật không hề nói với chúng ta, nhưng ngay trong tướng tượng của chúng ta, đại khái cũng không ít lần. Đây là cảnh giới trên quả địa Như Lai, Bồ Tát đương nhiên không biết, cho nên “*phi ngã cảnh giới*”. Ở trong đây còn hàm chứa một tầng ý nghĩa rất sâu, Bồ Tát không thể triệt để hiểu rõ cảnh giới của Phật, chân thật không phải là giả. Bồ Tát không được oai thần bản nguyện của chư Phật gia trì cũng không cách gì vì mọi người nói rõ cảnh giới của Phật. Thế nhưng chân thật phát tâm tu hành, chân thật phát tâm hoằng pháp thì nhất định được Phật lực gia trì. Đương nhiên chúng ta cũng

phải bắt chước Tổ sư Đại đức cầu Phật gia trì. Pháp sư trước khi lên đài giảng Kinh phải ở dưới đài lễ Phật ba lạy để cầu Tam Bảo gia trì, nếu không thì khi lên bục giảng sẽ không nói ra được lời nào. Đại đức xưa lên đài giảng Kinh chúng ta chưa thấy qua, nhưng những trước tác mà Đại đức xưa đã làm chúng ta xem thấy rất nhiều. Bạn xem thấy trước tác của các Ngài, vừa lật ra chương đầu tiên chính là kệ tụng cầu Phật gia trì, vừa mở đầu liền cầu Phật gia trì. Trước khi hạ bút cầu Phật gia trì thì trước khi lên đài cũng không ngoại lệ, đều mong cầu Phật gia trì. Ý nghĩa của câu này thì sâu, trong đó liền hàm chứa chuyên cầu Phật lực gia trì.

Tiếp theo Ngài nói: “*Duy nguyện Như Lai, ứng chánh biến tri*”. Như Lai - Ứng Cúng - Chánh Biến Tri, đây là ba trong mười hiệu của Phật, ba danh hiệu này chính là đại biểu đầy đủ. Chỗ này viết lên mười hiệu thì quá phiền phức, quá rườm rà, để chúng ta đọc ba danh hiệu này liền nghĩ đến đầy đủ mười hiệu. Đây là tán thán đối với Phật. Trong mười đại nguyện vương, đây là xưng tán Như Lai. Mười hiệu là xưng tán. Từ bi, đức hạnh, trí tuệ của Như Lai thấy đều bao gồm ngay trong đó.

Câu phía sau là thỉnh cầu Phật “*quảng diễn chư Phật vô lượng diệu sát*”. “*Diễn*” là diễn thuyết. Ngài không dùng quảng tuyên, quảng thuyết, mà dùng “*quảng diễn*”, ý nghĩa của diễn so với thuyết phong phú hơn nhiều. Diễn là không chỉ nói, mà còn phải biểu diễn cho chúng ta xem thấy. Phật thực tế mà nói rất từ bi, thỏa mãn cái nguyện của Ngài, vì Ngài nói rõ hư không pháp giới, vô lượng vô biên cõi nước chư Phật, thể tánh, pháp tướng, phải quấy, khổ vui trong đây, vô số nhân quả khác nhau. Do đây có thể biết, nội dung tu học trong Phật pháp rất phong phú, nội dung chân thật, thế nên Phật nhất định vì Ngài giới thiệu tất cả cõi nước chư Phật. Nhân dân hạnh phúc, gia đình mỹ mãn, xã hội hài hòa an định, quốc gia phong đức, thế giới hòa bình tốt đẹp đến cùng tận, đây là mục tiêu giáo học của Phật pháp. Pháp Tạng ở ngay chỗ này thỉnh cầu, Thế Gian Tự Tại Vương Như Lai vì Ngài khai thị. Ở ngay chỗ này chúng ta phải nên biết hư không pháp giới do đâu mà có? Vậy rốt cuộc việc này là thế nào? Đây là vấn đề lớn, đại học vấn, chỉ có Như Lai mới có thể tường tận, Bồ Tát cũng không biết được.

Thế Tôn xuất hiện ở thế gian này, trên “Kinh Pháp Hoa” nói rất rõ ràng, Phật vì một đại sự nhân duyên xuất hiện ở đời. Cái gì là đại sự? Có người nói sanh tử đại sự. Nói thì không hề sai, thế nhưng ý nghĩa của sanh tử rất sâu. Hiện tại chúng ta việc sanh tử này không phải là việc lớn, sáu cõi luân hồi cái gì là việc lớn? Nhà Phật nói ý nghĩa của sanh tử này rất rộng, rất sâu, có phân đoạn sanh tử, có biến dị sanh tử, ở trong đây rất phức tạp. Để mọi việc thấy đều rõ ràng, thấy đều tường

tận thì Phật phải đến giáo huấn. Thực tế mà nói, hư không pháp giới từ đâu mà có? Việc này còn lớn hơn việc sanh tử gấp nhiều lần. Việc này nếu làm cho rõ ràng, làm cho tường tận thì việc lớn sanh tử đương nhiên cũng phải giải quyết. Phật nói với chúng ta, nguồn gốc của nó là “*một niệm tự tánh*”. Nếu như chúng ta với một niệm tự tánh tương ưng, tư tưởng tương ưng, kiến giải tương ưng, ngôn hạnh tương ưng, Cực Lạc diệu sát liên viên mãn hiện tiền; chúng ta vừa rồi mới nói nhân dân hạnh phúc, gia đình viên mãn, xã hội hài hòa, quốc gia giàu mạnh, thế giới hòa bình cũng đều có thể thực hiện, mỗi một người đều trải qua đời sống hạnh phúc tốt đẹp. Phải tương ưng mới được. Các vị đều nên biết, chúng ta ngày nay chịu khổ chịu nạn. Vì sao phải chịu khổ? Vì sao phải chịu nạn? Chính là tư tưởng lời nói của chúng ta trái ngược với tự tánh, chúng ta nghĩ sai rồi, thấy sai rồi, nói sai rồi, làm sai rồi, cái sai lầm này mê hoặc điên đảo. Trái với tâm tánh chính là điên đảo, không thể tương ưng chính là mê hoặc. Do vì nguyên nhân này tạo thành vô số không như ý của chúng ta.

Tại vì sao có thể có loại hiện tượng này xảy ra? Phật nói được rất rõ ràng là y báo tùy theo chánh báo chuyển. Tư tưởng kiến giải của chúng ta là chánh báo, thân thể cùng hoàn cảnh đời sống của chúng ta là y báo, y báo tùy theo chánh báo chuyển. A Di Đà Phật vì sao ở Thế giới Cực Lạc? Người ta là niệm niệm hạnh hạnh đều tương ưng với tự tánh viên mãn, cho nên thế giới gọi là Cực Lạc. Chúng ta ngày nay, chúng sanh của thế giới này, có thể nói là hoàn toàn không tương ưng, cho nên thân không tự tại, thân có đau bệnh, có sanh-lão-bệnh-tử; hoàn cảnh đời sống không tự tại, có cầu bất đắc khổ, có ái biệt ly khổ, có oán tắng hội khổ, hiện tại còn có cái khổ thiên tai nhân họa. Phiền phức quá lớn. Đây cũng là trong Phật pháp thường nói: “*Duy thức sở biến*”, cũng là ở trên Kinh Phật đã nói “*tất cả pháp từ tâm tưởng sanh*”. Chúng ta ngày ngày khởi vọng tưởng, không biết được vọng tưởng này ảnh hưởng lớn đến như vậy. Vọng tưởng này của chúng ta, thực tế mà nói, không thể nói là hư không pháp giới đều bị ảnh hưởng. Bị ảnh hưởng là tất nhiên, thế nhưng hiện tượng sóng động này cự ly càng xa thì cái sóng đó càng yếu, rất yếu nhẹ, ảnh hưởng thì nhỏ. Thế nhưng ở trong phạm vi thái dương hệ chúng ta, thái dương hệ không lớn, chúng ta khởi tâm động niệm sẽ ảnh hưởng trong thái dương hệ, ảnh hưởng vận hành của những tinh cầu này, hay nói cách khác, tạo thành từ trường trong thái dương hệ. Đây là việc rất rõ ràng, do vì tất cả chúng sanh có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Cái vọng tưởng, phân biệt, chấp trước này, dùng lời hiện tại mà nói là tình cảm hóa. Tình cảm của mỗi một người chúng ta mấy ngày là cao trào, mấy ngày là hết cao trào, từ trường này

liền sanh ra thay đổi. Nhất định không thể nào giữ mãi được cao trào, chỉ có Phật Bồ Tát mới có thể làm được. Chúng ta một ý niệm thiện khởi lên là cao trào, một ý niệm ác khởi lên thì là hạ thấp, đích thực có tính chu kỳ. Sự việc này người xưa đã hiểu rõ, những người thông minh của Đông phương và Tây phương đều biết.

Hiện tại chúng ta sử dụng thuận tiện nhất là tuần lễ, một tuần lễ là bảy ngày, bảy ngày là một tuần hoàn nhỏ, một tháng là tuần hoàn lớn, một năm thì tuần hoàn lớn hơn, đây là tính chu kỳ. Trong một năm có xuân hạ thu đông, mùa đông có tính chu kỳ. Một tuần lễ thì lặp lại, người xưa Trung Quốc chúng ta cũng nói bảy ngày là một lần lặp lại. Bảy ngày là một lần thay đổi, bảy ngày biết được bảy năm thì một lần thay đổi lớn, một cái tính chu kỳ lớn. Ở Trung Quốc, trong thế tục thì 30 năm là một đời, nên gọi là “*phong thủy luân lưu chuyển*”. Đó chính là nói rõ tính chu kỳ. Chỗ này các vị tỉ mỉ mà đọc lịch sử, quán sát từ xưa đến nay, các vị liền xem thấy thay đổi của tính chu kỳ rất rõ ràng. Loại biến hóa này là cộng nghiệp chiêu cảm. Cộng nghiệp của đại chúng ảnh hưởng biệt nghiệp của chính chúng ta, không thể nào không bị ảnh hưởng. Loại ảnh hưởng này chính là hiện tại gọi là hiện tượng sóng động. Trong lòng chúng ta phóng ra sóng động, thân thể này là một vật chất, chúng ta biết được rất nhiều tế bào tạo thành, tế bào là nguyên tử tạo thành, nguyên tử là điện tử tạo thành, đều là sóng động. Trong đại hoàn cảnh, tình hình của sóng động rất phức tạp, chúng nó ảnh hưởng chúng ta, chúng ta cũng ảnh hưởng chúng nó, như vậy tạo thành một từ trường rất phức tạp. Người Trung Quốc chúng ta thường nói “*phong khí*”, người nước ngoài gọi là từ trường. Từ trường lớn là vũ trụ, cùng với chúng ta rất mật thiết là hệ ngân hà và thái dương hệ, đặc biệt là thái dương hệ. Hệ ngân hà thì càng lớn lớn, thái dương hệ thì nhỏ, có quan hệ rất mật thiết với chúng ta.

Nếu như các vị có chút hiểu được đạo lý này rồi, các vị thấy rất nhiều đồng tu ở niệm Phật đường lầu bốn Cư Sĩ Lâm chúng ta niệm Phật cảm được từ trường rất thù thắng, bước vào niệm Phật đường này liền có thể sanh tâm hoan hỷ, bước vào giảng đường này cũng có thể sanh tâm hoan hỷ. Từ trường không như nhau, cho nên bạn tỉ mỉ mà thể hội, mà quán sát, ở ngay nơi đây niệm Phật so với ở nơi khác niệm Phật, tình cảm của bạn có giống nhau không? Bạn chính mình liền có được đáp án này. Bạn ở trong giảng đường này nghe Kinh, chúng ta đổi một nơi khác, đổi một giảng đường khác, bạn xem khi nghe Kinh thì tình cảm của chúng ta có như nhau hay không? Không như nhau. Do đây có thể biết, phong thủy vẫn thật có. Phong khí, từ trường, phong thủy là một sự việc, nói ra danh từ không như nhau nhưng là một sự việc. Cho nên, chúng ta giảng Kinh ở nơi đây, tại vì

sao Cư Sĩ Lâm phải tốn rất nhiều tiền như vậy để trang nghiêm đạo tràng? Các vị xem thấy phi thiên chung quanh bốn bề đều là đặt làm ở Trung Quốc, sau khi treo lên rồi so với trước khi chưa treo lên không hề như nhau, hay nói cách khác, chúng ta liền bị nó ảnh hưởng. Cho nên, cách bày ở trên bàn như thế nào, đồ trang nghiêm bài trí thế nào đều phát ra sóng động, những sóng động này ảnh hưởng tình cảm của chúng ta. Cho nên, trang nghiêm đạo tràng là giúp cho mọi người bước vào đạo tràng trong tự nhiên liền có thể buông bỏ vạn duyên, liền có thể được thân tâm thanh tịnh. Đây là tặng thưởng duyên cho chúng ta nghe Kinh, nghe pháp, niệm Phật. Có được tặng thưởng duyên như vậy, chúng ta ở trong đạo tràng đó thân tâm thanh tịnh, một lòng một dạ nghe pháp, niệm Phật, cảm được từ trường của chư Phật đến gia trì, cho nên giảng đường cùng niệm Phật đường có chư Phật Bồ Tát đang hộ trì. Đạo tràng này chư Phật Như Lai thường hay quang lâm, long thiên hộ pháp gần như là không gián đoạn. Đây chính là nói rõ, chúng ta tại vì sao nhất định phải đến chỗ này để niệm Phật.

Có một số đồng tu nghe nói thế gian này có tai nạn, năm 1999 có tai nạn, cách nói này không thể nói là không có đạo lý. Bởi vì năm này từ trường của thái dương hệ chúng ta là quá thấp, rất không tốt, ảnh hưởng tình cảm tất cả chúng sanh hữu tình trên địa cầu chúng ta. Đây là đại từ trường không tốt, cho nên nói tai nạn này là có đạo lý. Đây cũng chính là tính chu kỳ. Tính chu kỳ này đại khái là 500 năm, 500 năm là một chu kỳ tính. Đây chính là thái dương hệ, chín hành tinh lớn sắp xếp vận hành. Sắp xếp năm nay rất là đặc biệt, thông thường các nhà tinh tướng nói đây là năm đại hung, không kết lợi, ở trên không trung xếp thành chữ thập, ngay trong địa cầu, từ trên địa cầu thấy được, tám hành tinh lớn bao gồm thái dương. Đồng tu chúng ta phát tâm, từ thứ hai bắt đầu phát tâm niệm Phật 24 giờ, mỗi ngày đều niệm Phật 24 giờ. Quá tốt! Chúng ta cầu mong Phật Bồ Tát bốn nguyện oai thần gia trì chúng ta không bị ảnh hưởng của từ trường này, có thể ở trong hoàn cảnh này vẫn cứ giữ được chánh niệm. Từ trường này rất dễ dàng khiến cho người khởi lên tà tư, phạm hễ tinh cầu có sự xếp đặt này thì xã hội sẽ rất loạn, con người sẽ nghĩ tưởng xằng bậy. Đây là có căn cứ, đạo lý rất sâu.

Ngày trước tôi ở Hoa Kỳ, tôi có người bạn là cư sĩ Hạ Cẩm Sơn. Đồng tu ở Hoa kỳ, đặc biệt là ở Châu Á đại khái đều rất quen biết ông, người ta đều gọi ông là Hạ lão sư. Ông xem phong thủy được rất hay. Ngày trước, khi Lôi Căn làm tổng thống có mời ông đến nhà Trắng để xem phong thủy. Ông rất nổi tiếng. Ông đã từng nói với tôi, phòng ốc chúng ta cư ngụ, mỗi một gian phòng đều phải nên

là hình vuông, hình chữ nhật thì người ở rất dễ chịu; nếu như là nhiều góc cạnh, năm góc cạnh, sáu góc cạnh, thì người ở gian phòng đó, ngủ nghỉ ở trong gian phòng đó quá 100 ngày nhất định nghĩ tưởng xằng bậy. Tôi nhớ được câu nói này của ông, cũng có lúc làm thử nghiệm thử xem. Lần trước tôi đến Úc châu, bên cạnh chỗ chúng ta ở có bán một tòa nhà, chủ nhà là một người Hoa Malaysia. Tòa nhà đó sát vách chúng ta, mua được thì rất thích hợp. Tôi liền vào trong để xem thử, thì thấy phòng ốc bên trong, mỗi một gian phòng đều là hình năm góc. Tôi liền hỏi họ, người ở trong phòng này là thế nào? Ông có ba cô con gái. Tôi hỏi con gái của ông có vấn đề gì không? Ông nói, vấn đề thật lớn. Vấn đề gì vậy? Không nghe lời, một ngày từ sớm đến tối đều đi lung tung, nghĩ tưởng xằng bậy. Oh! Không sai. Phòng ốc của ông đều là hình năm góc, ở nơi đó 100 ngày nhất định nghĩ tưởng xằng bậy. Chỉ có một phòng của người chủ ở, nơi hai vợ chồng ông ở thì là hình vuông. Người nước ngoài ưa thích làm nhiều góc nhiều cạnh, cái này làm phòng khách thì được, bởi vì người khách thì không thể ở quá 100 ngày, quyết định không thể thường trụ. Tôi muốn mua nhà của họ, nhưng tôi xem thấy phòng ốc trong nhà đều là hình năm góc thì cái nhà này tôi không thể mua, vì người của chúng ta ở trong căn nhà đó cũng sẽ nghĩ tưởng xằng bậy giống như mấy người con gái của ông. Đây chính là phạm phu sẽ bị ảnh hưởng của hoàn cảnh, bạn không thể không lưu ý.

Nhưng những người có được sức định thì họ không hề gì. Họ thì thế nào? Cảnh tùy tâm chuyển, vậy thì không hề gì. Chúng ta còn bị ảnh hưởng bởi cảnh giới bên ngoài, hay nói cách khác, cảnh giới bên ngoài còn có thể mê hoặc bạn, vậy thì bạn không thể không chọn lựa hoàn cảnh. Trung Quốc thời xưa, mẹ của Mạnh tử ba lần chọn lựa là vì sao vậy? Vì con trai của họ chọn lấy một hoàn cảnh sinh sống. Chúng ta không có trí tuệ, không có sức định, chúng ta sẽ bị hoàn cảnh bên ngoài mê hoặc, vậy làm sao mà không chọn lựa chứ? Vì vậy đạo tràng Cư Sĩ Lâm này, chúng ta chọn lựa là từ trường của Chư Phật Như Lai, mười phương Tam Bảo gia trì, cảnh giới này liền thù thắng, cho nên đạo tràng này từ trên đến dưới, mọi người đều tiếp xúc được một mảng hòa khí. Tục ngữ nói rất hay: “*Gia hòa vạn sự hưng*”. Hòa khí cũng là từ trường tạo thành, ở nơi khác thì bất hòa, ở ngay nơi đây thì họ lại hòa. Chỗ này chúng ta xem thấy, trong nhà chúng ta, trong nhà chính mình ở Đài Loan thì không hòa, ở Úc Châu cũng không hòa, đến ở nơi đây thì họ lại hòa. Nguyên nhân gì vậy? Đây chính là có quan hệ của từ trường, có quan hệ với sự gia trì của chư Phật Bồ Tát. Cho nên, tu học không thể không chọn lựa đạo tràng, đạo tràng không thể không trang nghiêm. Chân thật trang

nghiêm là nhất tâm, nhất tâm là chân thật trang nghiêm. Một lòng vì đại chúng, một lòng vì Phật pháp, đây là chân thật trang nghiêm. Quyết không thể có một niệm riêng tư. Có một niệm riêng tư thì tương ưng với ma. Một niệm tâm thanh tịnh, một niệm vì chúng sanh, vì Phật pháp, thì liền tương ưng với chư Phật Bồ Tát. Đây là chúng ta nói đến “*vô lượng diệu sát*”. “*Diệu sát*”, một người ở ngay trong một đời không dễ dàng gì gặp được. Gặp được rồi thì quyết định không thể buông bỏ.

Thế nhưng cũng có số ít đồng tu ở đạo tràng này, sau khi niệm được một thời gian thì sanh phiền não, bước vào đạo tràng này thì tâm của họ tán loạn, tâm không thể định lại, đây là do nguyên nhân gì? Tập khí nghiệp chướng từ vô lượng kiếp đến nay hiện tiền. Hiện tượng này cũng là hiện tượng bình thường, thế nhưng bạn phải có nghị lực để khắc phục, phải phát tâm chân thành để sám hối. Đây là cái ải để tu hành. Sau khi đột phá được rồi, cảnh giới của bạn liền sẽ nâng lên được một tầng. Quyết không thể bởi vì phiền não này giày vò mà thoái tâm, mà không trở lại, vậy thì bạn sai rồi. Các vị phải nên biết, ngàn năm thường nói: “*Một nhà no ấm ngàn nhà oán*”, một mình bạn đời sống được tốt, người khác xem thấy đỏ mắt đổ ky, chướng ngại. Điều này quyết định không thể né tránh. Bạn tu hành được không tệ, công phu đặc lực, oan gia trái chủ của bạn từ vô thủy kiếp gây phiền phức. Họ tu cũng không tệ, họ muốn lìa khỏi sáu cõi, muốn đến Thế giới Cực Lạc, vậy oán của chúng ta không thể báo, cừu cũng không thể báo, nợ cũng không thể đòi, vậy thì không được, làm sao có thể để cho họ đi? Nghĩ ra hết cách để kéo bạn lại, bạn liền gặp phải một số ma nạn. Những ma nạn này từ nơi đâu mà có? Oan gia trái chủ. Bạn ngay đời này là người tốt, không đắc tội với người nào, đời trước thì sao? Đời trước nữa thì sao? Đời đời kiếp kiếp oan gia trái chủ của chúng ta không biết là có đến bao nhiêu. Những người này ngày nay xem thấy chúng ta tu hành có thành tựu làm gì mà không đổ ky, làm gì mà không đến gây phiền phức? Cho nên chúng ta mỗi ngày đọc Kinh cũng tốt, nghe pháp cũng tốt, niệm Phật cũng tốt, chân thành hồi hướng cho những oan gia trái chủ này. Tôi tu có được cái tốt, các vị đều có phần, mọi người đều có phần. Nếu như các vị chướng ngại tôi thì các vị mọi người đều không có phần công đức. Thành tựu của chúng ta chính là thành tựu của mọi người. Chính mình thành Phật, tương lai thứ nhất chính là độ những oan gia trái chủ này, cùng họ có duyên. Tại vì sao trong kệ hồi hướng nói là “*trên đền bốn ân nặng, dưới cứu khổ ba đường*”? Đạo lý chính ngay chỗ này, hy vọng trên đạo Bồ Đề, những oan gia trái chủ này ít gây phiền não, ít

chương ngại. Nhất định phải thành tâm thành ý đem công đức đã tu được đều hồi hướng đến cho họ.

Niệm Phật đường niệm Phật 24 giờ đồng hồ không gián đoạn, chúng ta chia ban để niệm, niệm Phật đường này là niệm Phật đường bình thường. Hôm qua, Sư Ngô Toàn nói với tôi, hiện tại có kiếp nạn, chúng ta niệm Phật 24 giờ đồng hồ, qua kiếp nạn rồi chúng ta lại hồi phục lại bình thường. Thế nào gọi là bình thường? Vậy hiện tại mỗi ngày niệm Phật 24 giờ là không bình thường hay sao? Niệm Phật 24 giờ đồng hồ không gián đoạn mới gọi là bình thường. Cho nên niệm Phật đường đã mở rồi thì vĩnh viễn niệm Phật 24 giờ đồng hồ không gián đoạn. Các vị phải nên biết, như vậy thì chư Phật xem thấy hoan hỷ, long thiên ủng hộ. Ngày trước Phật Bồ Tát hai - ba ngày đến một lần, khi mọi người làm như vậy thì Phật Bồ Tát ngày ngày đến xem, không phải là hai - ba ngày, một tuần lễ đến thăm một lần, mà sẽ đến chăm sóc mọi người mỗi ngày.

A Di Đà Phật!

Cẩn dịch: Vọng Tây cư sĩ